

Súd: Okresný súd Banská Bystrica
Spisová značka: 1T/83/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6120014798
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 03. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Peter Philadelphus
ECLI: ECLI:SK:OSBB:2022:6120014798.8

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Banská Bystrica samosudcom JUDr. H. H., v trestnej veci obžalovaného Ľ. T., pre zločin týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a), ods. 3 písm. d) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. b) Trestného zákona a prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. b) Trestného zákona s poukazom na § 139 ods. 1 písm. c) Trestného zákona, na hlavnom pojednávaní konanom 22. marca 2022, takto

rozhodol:

Obžalovaný Ľ. T. nar. XX. XX. XXXX R. T. T., Q. T. U., F. W. XX/XX,

uznáva sa za vinného, že

od presne nezisteného času v lete 2018 do 09. 02. 2020 v rodinnom dome v Hrochoti, na ulici Na W. XX/XX v pravidelných intervaloch každé dva až tri mesiace sa svojej matke Ľ. T., F. XX. XX. XXXX I. J. D. T., F. XX. XX. XXXX agresívnym tónom vyhrážal, že ich zabije zastrelením, čo u poškodených Ľ.K. T., I. D. T., čím svojim konaním vzbudil obavu o ich život a zdravie,

t e d a

a inému sa vyhrážal smrťou takým spôsobom, že to mohlo vzbudiť dôvodnú obavu a takého činu sa dopustil na chránenej osobe - blízkej osobe,

č í m s p á c h a l

prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. b), Trestného zákona s poukazom na § 139 ods. 1 písm. c) Trestného zákona.

Za to sa odsudzuje:

Podľa § 360 ods. 2 Trestného zákona, § 36 písm. j) Trestného zákona, § 38 ods. 2, 3 a 8 Trestného zákona, § 46 Trestného zákona na trest odňatia slobody vo výmere 6 (šesť) mesiacov.

Podľa § 49 ods. 1 písm. a), § 50 ods. 1 Trestného zákona sa výkon uloženého trestu súd obvinenému výkon trestu podmienene odkladá na skúšobnú dobu v trvaní 12 (dvanásť) mesiacov.

Podľa § 288 ods. 1 Trestného poriadku súd poškodenú Ľ. T., F. XX. XX. XXXX, Q. T. F. W. XX/XX, U., Z. T. T. odkazuje s nárokom na náhradu škody na civilný proces.

o d ô v o d n e n i e :

Podkladom hlavného pojednávania v trestnej veci obžalovaného L. T. bola obžaloba prokurátorky Okresnej prokuratúry Banská Bystrica pre zločin týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a), ods. 3 písm. d) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. b) Trestného zákona v súbehu s prečinom nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2, písm. b) Trestného zákona s poukazom na § 139 ods. 1 písm. c) Trestného zákona, ktorých sa mal dopustiť tak, že od presne nezisteného času v lete 2018 do 09. 02. 2020 v rodinnom dome v U., F. K. F. W. XX/XX, spôsobil svojou matkou L. T., F. XX. XX. XXXX, psychické utrpenie tým, že ju opakovane a pravidelne označoval vulgárnymi nadávkami „sviňa“, „suka“, „prostitútka“, hovoril jej „zdochni ty kurva“, matke L. T. aj sestre D. T., F. XX. XX. XXXX, nadával do „fašistických kuriev“, pretože obe opatrovali ľudí v Nemecku, svojej matke vyčítal, že sa nezaujíma o svojho vnuka a bude mať rada iba tie „čierne potkany čo D. vysere“ a v pravidelných intervaloch každé dva až tri mesiace sa svojej matke agresívnym tónom vyhrážal, že ju a aj jej dcéru D. T. zabije zastrelením, čo u poškodenej L. T. vyvolalo strach, stres, silné rozrušenie a zanechalo negatívny vplyv na jej psychickom zdraví, následkom čoho musela byť 09. 02. 2020 hospitalizovaná v nemocnici a z uvedeného konania svojho syna má strach a obavu o svoj život.

Prokurátorka záver skutkovej vety doplnila po prednese obžaloby o vetu: „a u poškodenej D. T. svojím konaním vzbudil obavu o jej život a zdravie“.

Rozsudkom zo dňa 11. 05. 2021, sp. zn. 1T/83/2020 Okresný súd Banská Bystrica obžalovaného L. T. oslobodil podľa § 2585 písm. a) Tr. poriadku spod obžaloby prokurátora, pretože nebolo dokázané, že sa stal skutok, pre ktorý bol stíhaný.

Na podklade odvolania prokurátora Krajský súd Banská Bystrica uznesením zo dňa 08. 12. 2021, sp. zn. 3To/78/2021, rozsudok okresného súdu zrušil a vec mu vrátil na nové prejednanie a rozhodnutie. Uviedol, že dokazovanie bolo prvostupňovým súdom vykonané zákonným spôsobom a v potrebnom rozsahu pre rozhodnutie, ale získané dôkazy prvostupňový súd nesprávne vyhodnotil a preto dospel k nesprávnym skutkovým záverom. Podľa právneho názoru krajského súdu prvostupňový súd pochybil, pokiaľ vyslovil záver, že vykonaným dokazovaním nebolo dokázané, že sa stal skutok, pre ktorý je obžalovaný stíhaný. Z vykonaného dokazovania podľa názoru krajského súdu vyplýva, že skutok sa stal, aj keď nenapĺňa znaky skutkovej podstaty žalovaného zločinu týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a), ods. 3 písm. d) Tr. zákona s poukazom na § 138 písm. b) Tr. zákona, ale s poukazom na výpovede svedkýň - poškodenej L. I. D. T., potvrdených aj priamou svedkyňou L. M. vyplýva, že konanie obžalovaného spočívajúce v jeho vyhrážkach zabitím vo vzťahu k poškodenej L. T., ktorá mala dôvodnú obavu o život a zdravie z týchto vyhrážok, by mohlo napĺňať znaky skutkovej podstaty prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. b) Tr. zákona s poukazom na § 139 ods. 1 písm. c) Tr. zákona. Uložil preto prvostupňovému súdu upraviť skutkovú vetu rozsudku a vysloviť záver, že skutok je vo vzťahu k poškodeným prečinom nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. b) Tr. zákona s poukazom na § 139 ods. 1 písm. c) Tr. zákona, pretože sa tento stal. Súd podľa § 2 ods. 10 Trestného poriadku vykonal na hlavnom pojednávaní dokazovanie v uvedenom rozsahu potrebnom pre rozhodnutie vo veci:

Obžalovaný L. T. na hlavnom pojednávaní po poučení o jeho procesných právach vyhlásil, že je nevinný. V prípravnom konaní k veci vypovedal, že matku netýral, ani sa nevyhrážal matke a sestre zabitím. Dochádzalo v rodine k nedorozumeniam a menším hádkam. Ide o majetkový spor o pozemok, ktorý sa začal v lete 2018. Podrobne opísal udalosť z 09. 02. 2020, kedy v znesiteľných bolestiach žalúdka ležal v kuchyni na lavici. Poškodená L., matka, sa ho opakovane pýtala, či mu nemá zavolať záchranku. Opakovane odpovedal, že ak to bude vážne, pôjde k doktorovi. Rovnako sa vyjadrila aj jeho manželka. Následne matka vyhodnotila, že si bolesť vymýšľa, že klame, dostala amok a vybehla z domu. Snažil sa ju nájsť, čo sa mu nepodarilo. Dozvedel sa, že bola hospitalizovaná v nemocnici s dočasným výpadkom pamäte. Matku opakovane kontaktoval SMS správami, v ktorých sa matke ospravedlňoval, ak ju nahneval. Vylúčil, že by matku oslovoval nadávkami. Pripustil obojstranne hrubšie slová. Nedorozumenia ho mrzia. Obvinenie na základe trestného oznámenia považuje za účelové a vykonštruované.

Svedkyňa - poškodená L. T. k veci vypovedala v širších súvislostiach, že boli od smrti manžela ukážková rodina, snažila sa viesť svoje deti k tomu, aby sa nikdy nerozhádali a znášali sa. Od smrti manžela pred desiatimi rokmi zostali žiť sami a zomkli sa. V poslednom čase od roku 2016, keď zdedila peniaze, za ktoré urobila hrobové miesto pre seba a manžela, začalo peklo, keďže jej syn mal inú predstavu o investovaní peňazí. V roku 2018 sa rozhodla predať stavebný pozemok, s čím obvinený opäť nebol spokojný, keďže tento chcel pre syna. Po zverejnení inzerátu jej nadával, došlo k výmene názorov a obvinený jej povedal, že ak nestiahne inzerát, tak ju zastrelí. Následne inzerát stiahla a vo výpovedi uviedla, že bojí o život. Bojí sa ísť domov, dcéra ju zobrala k sebe do Kremnice. Na dcéru obvinený kričal, že ju nevyplatí z dedičstva, že je sviňa, že ak predá pozemok, tak jej nepomôže, keď bude zdochýnať.

Pri vyhrážkach boli prítomní manželka obvineného a jeho syn D.. Doplnila, že obvinený má zbrane a zbrojný preukaz. K udalosti 09. 02. 2020 uviedla, že syn ležal v bolestiach na lavici, chcela mu privolať pomoc, obvinený začal na ňu slovne vulgárne útočiť, na čo sa rozochvela a odišla do izby, začalo ju triasť, išla sa nadýchať na dvor. Obvineného sa bála, keďže jej v minulosti povedal, že ju prekročí, ak bude zdochýnať. Išla k susede E., odtiaľ zavolała dcéru Janke, ktorá zavolała sanitku. Medzitým obvinený zavolał policajtov, že ju nevie nájsť. Uviedla, že z obvineného mala veľký strach, že ju zabije aj v noci. Dostala sa do nemocnice, kde jej obvinený poslal asi 30 SMS správ s ospravedlňujúcim charakterom. Obvinený mal výstup aj pred kaderničkou.

Vulgárne sa vyjadroval aj na adresu priateľa dcéry D.. Trpí to minimálne jeden a pol roka, tak intenzívne, čo ju tak psychicky deptá a týra. Neudrel ju, lebo vždy na neho kričí, že zavolał policajtov, na čo sa obvinený vyhráža, že nech zavola, že keď ho pustia z basy, nájde si ju aj D. a obe ich zabije.

Ohľadom kvality spoluzitia s obžalovaným sa sťažovala ľuďom vo svojom okolí, svojim susedom, keď jej bolo ťažko a úzko. Títo susedia boli E. P., u ktorej sa 09. 02. 2020 pri poslednom incidente schovala, ďalej bratranec Z. E. W. H. a jeho žena E. E., kadernička Ľ. M., v prítomnosti ktorej sa obžalovaný vyhrážal jej a jej dcére D. T..

K dôvodu vzniku konfliktov s obžalovaným uviedla, že to je od vtedy, ako sa rozhodla predať pozemok na Hrochoti, ktorý má po mužovi a obžalovaný ho plánoval pre svojho syna D.. O pozemok sa starala, objednala aj firmu na jeho vyčistenie a financovala odvoz sutiny. Pozemok nikdy nechcela vnukovi predať, ani mu ho nikdy nesľúbila darovať.

Vypovedala, že z obžalovaného má veľký strach, nevie sa k nemu ani priblížiť, bojí sa ho, že tým, čo mi hrozil, že aj uskutoční. Do rodinného domu na Hrochoti sa nevedela vrátiť cez tri mesiace po hospitalizácii, vrátila sa tam až potom, keď sa obžalovaný odtiaľ odsťahoval.

Po roku 2019 mali rozdelenú domácnosť na dve polovice, jednu tvoril obžalovaný, jeho manželka a vnuk D. a druhú tvorila ona a jej dcéra D.. Príčinou tohto stavu bola nejaká výmena názorov s obžalovaným potom, čo obžalovaný rozbil o zem kvetináč s kvetmi, čo bola jej srdcová záležitosť, a tým ju veľmi ranil. Nikdy obžalovanému nepovedala škaredo. Dcéra D. nadala len jedenkrát obžalovanému, keď bola u nich kadernička Ľ. M. a obžalovaný na nich vybehol verbálne útočil a dcéra D. sa nevedela ako sa proti nemu brániť, tak plakala a manželku obžalovaného nazvala kurvou.

Vedela, že obžalovaný a jeho syn majú zbrojný preukaz a vlastnia strelné zbrane, obžalovaný dva revoly a jeho syn jeden revolver, jednu guľovnicu a jednu výkonnú vzduchovku. Všetky zbrane boli uložené v takej plechovej skrinke, ako sa používa na prezliekanie pre robotníkov v závodoch.

O priateľovi dcéry D., O. C., sa dozvedela v lete 2019, dcéra k nemu odišla bývať v decembri 2019. Nebola s ním v žiadnom kontakte, nestretávali sa, netelefonovali.

Po návrate z Prahy v januári 2019 ju obžalovaný s dcérou zobrali na vyšetrenie na urgent do nemocnice, kde ju počkali a zobrali ju domov.

Na spoločné slávenie Vianoc 2018 si spomína tak, že dostala darček od obžalovaného, no nepamätá si, aký, ale vnuk jej nedaroval nič, na čo sa z princípu, že obdaroval všetkých, zarazila.

Svedkyňa - poškodená D. T. vypovedala, že do roku 2016 žila matka s obžalovaným usporiadane, komunikovali, skladali sa spoločne na chod domácnosti a vedeli sa dohodnúť. Situácia sa zmenila od leta 2018, kedy išlo o stavebný pozemok, ktorý chcel obžalovaný získať od matky. Keď sa obžalovaný dozvedel o inzeráte o predaji pozemku, s krikom prišiel do kuchyne, kde bola s matkou, kde sa jej na to opýtal a po kladnej odpovedi matke povedal, že ak nestiahnu inzerát, tak ich obidve odjebe, zastrelí. Následne matka inzerát z obavy o svoj život stiahla. Obžalovaného sa bojí, tento má zbrojný preukaz, v minulosti pracoval v SBS. Po tomto incidente sa s ňou a s matkou prestal rozprávať, keď prišiel z práce, zazeral po nich, bol agresívny, nemohli sa ho nič opýtať, hneď vyletel. Obžalovaný jej vulgárne nadával. Voči jej priateľovi sa obžalovaný vyjadril, že v ich dome žiadneho kokota neznesie. Raz, keď bola u nich kadernička M., začal kričať, že do domu iného chlapa nepustí, buchol rukou do zárubne a povedal, že mu sekerou zatne do hlavy, a že nemá u nich čo hľadať. Nadával im do sviň, do fašistických kuriev a do pič. Rozhodla sa, že sa odsťahuje k priateľovi do Kremnice, čo sa stalo v decembri. Obžalovaný vulgárne reagoval aj na informáciu o tom, že matka investovala do obnovy hrobov. Nakoniec prestala reagovať na jeho podnety, lebo ho všetko dráždilo. 09. 02. 2020 bola v práci, zavolał jej brat a oznámil jej, že matka zmizla. Následne volala matke, ktorá jej zdvihla a bola rozrušená, že sa pohádali s obžalovaným, že mu chcela pomôcť, lebo mu bolo zle, no obžalovaný na ňu vyskočil a začal jej nadávať, odišla ku susede E. P. Nezdal sa jej matkin stav, preto volala políciu a záchranku. Matka bola dezorientovaná, vyšetrili ju na urgente, na CT, následne bola hospitalizovaná. Po dvoch - troch dňoch sa matka rozhodla, že podá trestné oznámenie. Po hospitalizácii prišla matka k nej do Kremnice, kde bola asi tri mesiace, až potom nabrala odvahu vrátiť sa domov na Hrochoť.

Zľakla sa ho, pociťuje z neho strach, že svoje vyhrážky, že ju zabije aj vyplní, pretože je vlastníkom strelných zbraní, ktoré vie aj používať. Zbrane má v plechovej skrini v kuchyni zabezpečené visiacou zámkom. Snaží sa mu vyhýbať, stačí pohľad do jeho očí a vidí, ako ju nenávidí.

Na obžalovaného v minulosti nepodal trestné oznámenie pretože sú rodina a myslela si, že konflikty dokážu vyriešiť tým, že sa porozprávajú.

Matka užíva viaceré lieky na predpis na tlak, na cievy, na úpravu pulzov, ktorý neužíva pravidelne, len keď jej príde zle. Matka má neurologicky diagnostikovaný problém s pamäťou, ktorá jej vypadáva pri stresových, záťažových situáciách. Stalo sa jej to raz po udalosti 09. 02. 2020.

S bratom viezli matku na vyšetrenie do nemocnice v januári 2020.

O stavebný pozemok na Hrochoti sa starali všetci z rodiny, financovala to väčšinou matka.

Svedkyňa Ľ. M., kadernička a známa poškodenej Ľ. T. a jej dcéry D. T. vypovedala, že poškodená Ľ. sa jej ako kamarátke už dlhšie sťažovala na správanie sa obžalovaného voči nej, ako matke. Bola osobne pri jednom incidente, keď strihala poškodenú Ľ. a pritom ako sa rozprávali, vběhol do miestnosti obžalovaný, ktorý vykrikoval rôzne nadávky a oplzlé veci. Túto rodinu a obžalovaného pozná dlhú dobu, bol to pre ňu šok, až sa roztriasla, nakoľko nikdy takéto agresívne správanie sa obžalovaného nevidela. Obžalovaný bol veľmi rozčúlený a situácia bola veľmi napätá. Osobne počula ako matke povedal, že ju zabije. Poškodená Ľ. viackrát, ako aj vtedy plakala kvôli tomu, ako vystupoval voči jej osobe obžalovaný. Táto jej aj povedala, že sa obžalovaného bojí. Všimla si aj zmeny na správaní sa poškodenej Ľ., ktorá bola taká smutná a cítila z nej strach. Trápilo ju napätie, ktoré mali doma a že nemala pokoj. Obžalovaný po hádke s mamou svoju agresiu obrátil aj proti sestre D., ktorej škaredo a vulgárne nadával. Už pri vstupe do miestnosti prišiel ako víchor so spfškou slov.

Svedkyňa E. P., suseda rodiny T., vypovedala, že 09. 02. 2020 okolo 17. hodiny bola doma, v tom jej zavolala suseda Ľ. s plačom, či môže na chvíľu prísť, lebo obžalovaný zase vyvádza. Poškodená Ľ. jej povedala, že bolo normálne poobedie, zrazu priběhol do kuchyne syn, že mu je zle, hodil sa na lavicu. Ona mu chcela zavolať sanitku. Keď nevesta vyšla na dvor, obžalovaný začal do poškodenej kričať, vykrikovali jej rôzne veci. Poškodená veľmi plakala, vzala si tabletku a razom si nič nepamätala, ani nevedela, prečo je u nej. O chvíľu matke volal obžalovaný s manželkou, lebo nevedeli, kam zmizla. Poškodená mu zdvihla a povedala, aby jej dal pokoj. Neskôr poškodená volala s dcérou D.. Potom D. prišla k nim, aj polícia a záchranka. Poškodená Ľ. sa jej zverila, že majú konflikty so synom asi rok, strašne nadáva kvôli sporom o pozemok, hanlivo ju oslovuje stará kurva, fašistická kurva. Hovorieval poškodenej, že ak odpadne, tak on ju prekročí a nechá ju tam. Svedkom konkrétnych incidentov medzi obžalovaným a poškodenu Ľ. T. nebola.

Svedkyňa E. E., príbuzná poškodenej Ľ. T. vypovedala, že po smrti otca obžalovaného, nastali medzi obžalovaným a jeho matkou spory o pozemok. Ľ. dala pozemok na predaj, a keď na to prišiel obžalovaný rozpútalo sa peklo. Ľ. J. D. sa jej zdôverili, že sa necítili pohodlne vo svojom dome, že obžalovaný sa v poslednom jeden a pol roku zmenil, že jeho ataky na matku a vyhrážky sa neustále stupňujú, že sa ho bojí, tie spory sa týkali spoločného majetku, na ktorý si robil obžalovaný nárok. Priamym svedkom takýchto hádok a incidentov nikdy nebola, ale jeho zmeny v správaní si všimla, napr. v jeho gestách, keď zatínal päste a naznačoval, že mame šibe. O nadávkach počula len z rozprávania poškodených D. I. Ľ.. V rokoch 2018-2019 bola v pravidelnom kontakte s Ľ., rozprávali sa o všetkom. Poškodená Ľ. bývala u nej po prepustení z nemocnice 14. 02. 2020 asi týždeň, potom išla bývať k dcére do Kremnice.

Svedkyňa E. S., bývalá pracovníčka s realitami, vypovedala, že s Ľ. T. sa zoznámila, keď im jej firma robila hroby, odvtedy sú v kontakte. V minulosti sa živila aj realitnou činnosťou a pani T. ju požiadala o sprostredkovanie predaja svojho pozemku na Hrochoti. Pri podpise zmluvy na predaj pozemku bola poškodená Ľ. spolu s dcérou Janou. Asi týždeň po uverejnení inzerátu jej pani T. volala, aby ten inzerát stiahla, že sa jej syn vyhráža zastrelením a bola strašne rozrušená. Inzerát stiahla. Poškodená hovorila, že jej syn vykrikuje, že je fašistická kurva a že líha pod Nemcami.

Svedok H. W., kamarát obžalovaného, k veci vypovedal, že celé trestné stíhanie voči jeho osobe hodnotím ako účelové zo strany jeho matky a sestry, ktorého cieľom je majetkovo ho poškodiť. Obžalovaný mal s matkou aj sestrou perfektný vzťah, ktorý sa zlomil asi vtedy, keď sa jeho sestra vrátila zo zahraničia, kde pracovala, domov. Vtedy spozoroval, že poškodenej Ľ. T. začal obžalovaný a jeho manželka vadiť a začali tam spory. Svedkom osobných útokov medzi nimi alebo fyzických atakov nebol. Obžalovaný sa o matku staral od smrti jej manžela, spolu so synom prerábali rodičovský dom.

Od svojej manželky, ktorá sa to dozvedela v práci, vie, že D. T., manželka obžalovaného, rozoberala, ako sa voči nej svokra a sestra obžalovaného správajú, že jej vulgárne nadávajú, čo ju veľmi trápilo. Chceli sa odsťahovať z rodičovského domu v Hrochoti.

Obžalovaný má dobrú povest' korektného a slušného človeka s príjemným vystupovaním.

U matky obžalovaného si všimol zmeny v správaní po mozgových príhodách, napr. pri požiari u nás na Hrochoti, vtedy pôsobila strašne zmätene a nezorientovane.

Vie, že o stavebný pozemok na Hrochoti sa staral obžalovaný, lebo mu bol opakovane pomáhať.

Svedok O. U., kamarát obvineného, k veci vypovedal, že mama obžalovaného je autoritatívna povaha. V čase, keď sa vrátila sestra obžalovaného zo zahraničia sa situácia zhoršila, viackrát sa mu obžalovaný zdôveril, že jeho žene nadávajú do kuriev. Problémy vníma asi tri roky. Sestra obžalovaného je rozkazovačná, dominantná osoba, ktorá sa správa povýšenecky. Obžalovaný mal spor s matkou kvôli pozemku. Zmeny v správaní matky vo vzťahu k obžalovanému spozoroval dva - tri roky dozadu. Predtým bola jeho matka komunikatívny človek, ale potom sa niečo v jej správaní zmenilo a prestal sa s ňou stýkať. Pri jednej osobnej návšteve u obžalovaného v rodinnom dome sa mu na matke obžalovaného zdalo niečo čudné, pôsobila dezorientovane.

Rodičovský dom v Hrochoti rekonštruoval obžalovaný. Varoval ho, že kým nemá dom majetkovo vysporiadaný, aby ho zo svojich peňazí nefinancoval.

Nemá informácie o vyhrážkach obžalovaného voči matke a sestre.

V dedine zachytil informácie o snahe matky a sestry obžalovaného ho pripraviť o majetky.

Obžalovaného navštevoval v jeho stolárskej dielni jedenkrát alebo dvakrát do týždňa, možno aj častejšie v čase, keď bol doma, ale nikdy nebol svedkom priamych konfliktov medzi obžalovaným, jeho mamou a sestrou.

Svedok D. T., syn obžalovaného, vnuk poškodenej Ľ. T. a synovec poškodenej D. T., vypovedal, že s rodičmi bývali v rodinnom dome patriacom jeho starým rodičom na Hrochoti. Vzťahy mali dobré, až do času, kedy teta D. ukončila štúdium a zamestnala sa. Vtedy si našla priateľa a začali problémy, obviňovačky, vykrikovačky. Otec nemohol ani variť v spoločnej kuchyni, keď tam bola starká a opačne. Aj chladnička sa rozdelila na polovicu. Dovtedy otec zabezpečoval všetko okolo domu, aj záhradu, investoval do domu. Potom si založil novú rodinu, mal viac práce v robote a už nemal toľko času, aby ho investoval do nehnuteľnosti na Hrochoti, čo mu starká vyčítala. Tam začali prieky, obviňovanie zo strany starkej. Starká vlastnila na Hrochoti stavebný pozemok, ktorý s otcom vyčistil, skultivoval a starali sa oň. Z rodinných rozhovorov, ktoré medzi sebou viedli vyplynulo, že ten pozemok bude pre neho, aby si tam v budúcnosti niečo postavil. Prekvapilo ho, keď potom našiel na internete, že sa ten pozemok predáva. Starká mu na to povedala, že je to jej pozemok, a že si s ním môže robiť čo chce. Otec sa k starkej správal normálne. Žiadne nadávky alebo vulgarizmy u neho vo vzťahu k starkej alebo tete nezaznamenal. Starká užívala lieky na všetko, častokrát ich kombinovala a užívala. Otec mal vo vlastníctve dve krátke guľové strelné zbrane, ktoré mal uložené, v plechovej uzamykateľnej pokladni, v jeho uzamykateľnej skrini na zbrane. Svoje zbrane držal v Sebedíne. Starká konzumovala skoro každý večer alkohol, rôzne liečivé likéry. Poškodené nemali na manželku obžalovaného pekné slovo, šírili o nej po dedine klamstvá, že je kurva, že chodí za druhými, a že otca podvádza. V období leto 2018 do februára 2020 nežil s otcom na Hrochoti, chodil tam tri-štyrikrát do týždňa v závislosti od toho, ako mal robotu, ako pracoval otec. Chodil tam, aj keď otec nebol doma. Starká a teta otcovi často vykrikovali, že tam nemá čo robiť, aby odtiaľ odišiel a odsťahoval sa, že nič nedostane a zoberú mu aj to, čo má.

Asi štyri dni po zadržaní otca na Hrochoti stretol starkú aj s Z. E., ako si prišla zobrať kávu, zrejme prišla len na kontrolu. Následne ju v rodinnom dome na Hrochoti stretol minimálne raz za týždeň.

Manželka otca, D. T., má zo starkej a tety panický strach, vyhýba sa im a nechce sa s nimi stretnúť bez prítomnosti tretej osoby.

Svedkyňa C. J., švagriná obžalovaného, vypovedala, že nikdy nebola priamym svedkom konfliktov medzi obžalovaným a jeho mamou alebo sestrou. Má len sprostredkované informácie, že pani T. aj sestra obžalovaného jej sestru Jarku deptali, hlavne, keď sa vrátili zo zahraničia. V jej prítomnosti sa však správali väčšinou korektne a pred ňou sa nehádali. Obžalovaný bol zdržlivejší, snažil sa hádky väčšinou tlmiť. Nikdy nebola svedkom vyhrážok zo strany obžalovaného voči jeho matke alebo sestre. Konflikty v rodine sa začali potom, ako sestra obžalovaného ukončila strednú školu. V období leta 2018 až február 2020 bola v domácnosti obžalovaného len sporadicky

Svedkyňa D. T., manželka obžalovaného, vypovedala, že so svokrou a švagrinou žije približne jedenásť rokov, zo začiatku bolo ich spolužitie veľmi dobré, avšak za posledné dva roky sa to zhoršilo. Príčinou zhoršenia boli spory o pozemok medzi jej manželom a svokrou. Jej manžel chcel, aby na pozemku staval jeho syn D.. Nikdy nepočula, žeby jej manžel nadával svojej matke alebo sestre, prípadne, žeby sa vyhrážal. Mali hlasité výmeny názorov. Nestarala sa do nich. Manžel využíva zbrane len sporadicky, ma strelnici v Banskej Bystrici. K udalosti z 09. 02. 2020 uviedla, že bola vtedy v obývačke a svokra vbehla do obývačky, že Ľ. bolí žalúdok, že mu zavolá sanitku. Povedala jej, že na žalúdok sa sanitka nevolá. Na to svokra si niečo zobrala z izby a vybehla von. Následne ju s manželom hľadali, avšak nenašli.

Volala jej, avšak svokra jej povedala, že má dať pokoj. Manžel volal švagrinej, že matku nevedia nájsť. Až neskôr sa dozvedeli, že ju švagriná vzala do nemocnice.

K spoločnému spolužitiu uviedla, že svokra neustále od manžela vyžadovala, aby pomáhal pri dome, aj keď bol unavený. Sestra na manžela kričala, že je debil a somár. V poslednej dobe a s manželom chceli odsťahovať a hľadali si vlastné bývanie.

Svedok D. Š., priateľ a kolega obžalovaného, vypovedal, že rodinu obžalovaného vnímal ako súdržnú. Obžalovaný žil pre rodinu, nevyhľadával iné kontakty a kamarátov. Posledné dva roky na ňom videl, že ho niečo trápi. Obžalovaný mal spor s matkou kvôli pozemkom.

Svedok E.. H. U., všeobecný lekár Ľ. T. od roku 2001, vypovedal, že pracuje v obci Hrochoť. Obžalovaný je taktiež jeho pacient. Ľ. T. k nemu chodila tak dvakrát za rok a to s bežnými problémami, ako je vysoký krvný tlak a iné. Nemá informácie, že by bola v sledovaní psychiatria, a že by trpela úzkostno-depresívnymi stavmi. Nepredpisoval jej lieky, ktoré by mohli ovplyvniť jej psychiku. Lieky na úzkosť jej predpísal len jedenkrát, a to Neurol, na základe jej telefonickej požiadavky adresovanej jeho zdravotnej sestre. 18. 02. 2020 z lekárskej správy, ktorú mu doniesla poškodená sa dozvedel, že u poškodenej doma jeden a pol roka dochádza k týraniu zo strany syna, kvôli majetkom. Poškodená na neho vtedy pôsobila utrápeným a nešťastným dojmom, tak to tiež platí.

Svedok D. Š., sused rodiny T., uviedol, že rodinu obžalovaného vnímal ako normálnu, nikdy nepočul nejaké hádky.

Svedkyňa P. Č., suseda rodiny Blaškovej, vypovedala, že rodinu pozná dlhodobo, nikdy nemali nejaké nadštandardné vzťahy.

Znalkyňa H.. E. T., z odboru Psychológia, odvetvie Klinická psychológia detí, Klinická psychológia dospelých, aj po vypočutí výpovede poškodenej Ľubice Blaškovej zotrvala na záveroch znaleckého posudku číslo 13/20 vypracovaného 26. 04. 2020 na osobu poškodenej Ľ.L. T.L., podľa ktorých u Ľ. T. sklony k fantazijnému spracovaniu skutočnosti, ku klamstvu, sugestibilite, alibistickému spracovaniu situácie, účelovému spracovaniu jednotlivých údajov a pod. neboli vyšetrením zistené. Osobnostne sa javí ako menej ovplyvniteľná, lebo k situáciám pristupuje skôr racionálne, kedy okolnosti sama zvažuje, je menej ochotná ku kompromisom, môže byť voči iným vzdorovitejšia, vo vzťahoch je ona skôr aktívna. U poškodenej sa neobjavila modifikácia pamäťového materiálu v podobe konfabulácie, len distorzie, to je nepresnosti v reprodukovaní podaného podnetu. Vyšetrením neboli zistené faktory, ktoré by výrazne znižovali vierohodnosť poškodenej. U poškodenej nebolo zistené pasívne a submisívne správanie, ani tendencie k tzv. sebaznižujúcemu správaniu, pocity viny za vzniknutú situáciu ako následok týrania. Nemožno však vylúčiť niektoré príznaky psychickej traumatizácie. U poškodenej boli vyšetrením aktuálne zistené znaky vyhábanosti v emocionálnej oblasti, ktoré by mohli súvisieť s prežitím záťažovej situácie. Zvýraznené sú aj pocity bezmocnosti a pocit nedostatočnej kontroly. Aj z prepúšťacej správy z II. Neurologickej kliniky SZU z 14. 02. 2020 vyplýva, že u menovanej sa po konflikte so synom vyskytla tranzitórna globálna amnézia, pravdepodobne disociatívneho charakteru ako obranný mechanizmus na netolerované záťaž. Subjektívne hodnotenie prežívania a reakcií imponuje ako príznaky objavujúce sa po psychickej traumatizácii (Keď o tom s niekým komunikuje, tak jej to príde ľúto a rozplače sa., nevie sa sústrediť, chveje sa pri tom, nevie sa ukludniť, niekedy rozmýšľa, že on je všetkému na vine, potom si hovorí, že ona len chcela žiť, ale akoby podľa syna nemala na to právo. Stále sa jej vracajú spomienky, čo na ňu syn kričal, má strach, že syn sa jej pomstí, keď sa vráti, má pocit, akoby stále prežívala ten stres a nevie, čo ide robiť ďalej, pociťuje vnútorné chvenie, tlak okolo srdca, kým to „nerozdýcha“ a neukľudní sa. To sa jej stáva aj v noci, budí sa na to, prenasledujú ju myšlienky, prečo sa to stalo, vyhýba sa ísť domov, lebo sa tam bojí zostať sama, že bude v tých miestach premýšľať, kde sa to udialo, čo sa stalo a ona to nezvládne a pritom by chcela ísť domov)

Na otázky položené na hlavnom pojednávaní doplnila, že po konflikte so synom 09. 02. 2020 neurológovia vyšetrujúci poškodenú Ľ. T. dospeli k záveru, že u poškodenej sa vyskytla tranzitórna globálna amnézia, čo znamená, že poškodená netrpí stratou pamäte vo všeobecnosti, len individuálne po určitej záťaži sa u nej môže vyskytnúť mechanizmus celkovej amnézie, ako reakcia na záťaž. Nie je to stav trvalý. V praxi sa to prejavuje tak, že pri nejakej emocionálnej vypätej situácii môže zareagovať tak, že dostane tzv. okno, ktoré je časovo ohraničené.

K záveru, že u poškodenej nemožno vylúčiť niektoré príznaky psychickej traumatizácie, znalkyňa doplnila, že poškodená popísala strach z návratu domov do rodinného domu na Hrochoť, strach zo syna, že sa jej pomstí, čo sú príznaky, ktoré sa vyskytujú po prežití udalosti, ktoré danú osobu preťažujú a môžu mať charakter psychickej traumatizácie. Vzhľadom na uvedené odporučila poškodenú vyšetriť aj znalcom z odboru psychiatrie, ktorý je jediný oprávnený stanoviť diagnózu posttraumatickej stresovej poruchy, ktorej náznaky u poškodenej nenašla.

Znalkyňa sa nevedela vyjadriť, či príznaky psychotraumatizácie u poškodenej mali vplyv na kvalitu jej života, subjektívne vyjadrenia poškodenej o obave z návratu domov nevie posúdiť objektívne, keďže nevie porovnať aktuálny stav poškodenej s nejakým predchádzajúcim, východiskovým stavom, ktorý nemá, kedy by sa dali posúdiť prípadné zmeny.

U poškodenej Ľ. T. nezistila znaky týrania typické pre obeť týrania.

Znalkyňa E.. S. A., z odboru Zdravotníctvo a farmácia, odvetvie Psychiatria, ktorá po osobnej prítomnosti počas výsluchu poškodených Ľ. I. D. T., zotrvala na záveroch znaleckého posudku číslo 54/20 vypracovaného 19. 07. 2020 na osobu poškodenej Ľ.L. T.L., podľa ktorých súčasný stav svedkyne nemá vplyv na objektívne posúdenie reálnej udalosti. U poškodenej nebola zistená duševná porucha či choroba v užšom zmysle slova to jest psychóza, a ani iná duševná porucha, ktorá by mala vplyv na jej schopnosť správne vnímať a vypovedať. Konštatuje u nej akcentovanú osobnosť s pithiatickými rysmi a rysmi emočnej nestálosti. Z forenzného hľadiska sa jedná o trvalé ochorenie, ktoré existovalo pred vyšetrovanou udalosťou, počas nej a existuje aj v súčasnej dobe, pričom pod vplyvom životných udalostí môže dochádzať k zmierňovaniu alebo zvýrazňovaniu akcentovaných rysov osobnosti. Ide o poruchu trvalú liečbou neovplyvniteľnú. U svedkyne nebola zistená taká duševná porucha, ktorá by súvisela s trestnou vecou, pre ktorú bolo u nej znalecké vyšetrenie realizované. U svedkyne ide o akcentované osobnostné rysy, ktoré sú trvalé avšak pod vplyvom rôznych životných udalostí môže dochádzať k ich zmierňovaniu alebo zvýrazňovaniu.

Znalkyňa u svedkyne nezistila žiadne známky psychotraumatizácie to jest ani v súvislosti s udávaným psychickým utrpením.

Následky týrania u svedkyne znalcom zistené neboli. Týranie zvyčajne nemá žiadny skutočný cieľ, jeho cieľom je týrať. Navyše nejde o medicínsky termín resp. medicínsku diagnózu.

Znalkyňa u poškodenej nezistila takú duševnú poruchu, na ktorej by sa bolo podieľalo konanie obvineného.

Na otázky pri výsluchu znalkyňa doplnila, že akcentovaná osobnosť s pithiatickými rysmi a rysmi emočnej nestálosti je osobnosť, u ktorej sú hysterické rysy emočnej a afektívnej nestálosti, teda afektivity. Teda v emotivite a afektivite poškodenej dochádza k výkyvom, táto emotivita nie je stabilná, ale ešte nehovoríme o abnormálne štruktúrovanej osobnosti. Znalkyňa doplnila, že ide ochorenie, a to trvalé, teda u poškodenej existovalo aj pred vyšetrovanou udalosťou. Uvedená definícia osobnosti poškodenej bola pre znalkyňou potvrdená aj pri výsluchu poškodenej, na ktorom bola prítomná, kde sa jej len potvrdilo, že osobnosť poškodenej je príkladom osobnosti s hysterickými rysmi a rysmi emočnej nestability, pri výsluchu boli pasáže, kedy plakala, kedy sa smiala, kedy boli u nej prítomné arogantné gestá, záležalo od témy, o akej poškodená rozprávala.

Podľa § 269 Trestného poriadku boli na hlavnom pojednávaní prečítané listinné dôkazy:

Z úradného záznamu o zaistení zbraní obžalovaného je zrejmé, že boli zaistené dva kusy zbraní - pištoľ samonabíjacia + príslušenstvo: zbrojný preukaz, preukaz zbraní, štyri kusy zásobníkov, 242 kusov nábojov, plechová uzamykateľná truhlica s kľúčom.

Z fotodokumentácie SMS správ je zrejмый obsah SMS správ medzi obžalovaným a poškodenou Janou Blaškovou a medzi obžalovaným a poškodenou Ľ. T..

Podľa výpisu z ústrednej evidencie priestupkov obžalovaný nemá evidované žiadne priestupky.

V odpise registra trestov obžalovaný nemá evidovaný žiadny zápis v registri trestov.

Z hodnotenia zamestnávateľa obžalovaného DOKA DREVO, s.r.o. so sídlom Cesta k Smrečine 11, Banská Bystrica, vyplýva, že obžalovaný k plneniu pracovných povinností pristupuje zodpovedne, vykonáva činnosti ako zmenový vedúci, jeho nadriadení sú s jeho prácou spokojní a spoliehajú sa na jeho odborné znalosti, ktoré vie vo svojej práci použiť.

Obec Hrochoť, kde má evidovaný trvalý pobyt v správe o povesti oznámila, že tento je ženatý, má jedno dieťa, je spoluvlastníkom rodinného domu, povinnosti voči obci si plní (miestne dane, poplatky), jeho správanie nebolo doteraz prerokúvané na komisii verejného poriadku.

Súd zhodnotil dôkazy vykonané zákonným spôsobom podľa svojho vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo aj v ich súhrne ako to predpokladá ustanovenie § 2 ods. 12 Trestného poriadku.

Po zrušení oslobodzujúceho rozsudku okresného súdu krajským súdom procesné strany nenavrhli nové dôkazy, preto prvostupňový súd pri svojom novom rozhodnutí vychádzal len z dôkazov, ktoré už boli na hlavnom pojednávaní vykonané a ktoré vytvárali dostatočný skutkový základ nevyhnutný pre spravodlivé rozhodnutie. Pri novom rozhodnutí a hodnotení dôkazov bol prvostupňový súd limitovaný záväzným právnym názorom odvolacieho súdu, podľa ktorého bolo vykonaným dokazovaním preukázané, že skutok opísaný v obžalobe prokurátorky sa stal, ale nie spôsobom uvedeným v obžalobe, a preto mal pristúpiť k úprave skutkovej vety rozsudku v súlade s výsledkami vykonaného dokazovania.

Znakmi skutkovej podstaty zločinu Týranie blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a), ods. 3 písm. d) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. b) Trestného zákona sú objekt, ktorým je záujem spoločnosti na ochrane určitej kategórie osôb pred domácim násilím. Objektívna stránka skutkovej podstaty tohto trestného činu spočíva v konaní páchatel'a, ktorý týra blízku osobu spôsobujúc jej fyzické utrpenie a psychické utrpenie bitím, kopaním, údermi, spôsobením rán a popálenín rôzneho druhu, ponižovaním, pohŕdavým zaobchádzaním, neustálym sledovaním, vyhrážaním, vyvolávaním strachu alebo stresu, násilnou izoláciou, citovým vydieraním alebo iným správaním, ktoré ohrozuje jej fyzické alebo psychické zdravie alebo obmedzuje jej bezpečnosť, a to závažnejším spôsobom konania - po dlhší čas (§ 138 písm. b) Trestného zákona). Subjektom tohto trestného činu je ktorákoľvek fyzická osoba. Z hľadiska subjektívnej stránky sa vyžaduje úmyselné zavinenie (§ 17 Trestného zákona).

Znakmi skutkovej podstaty prečinu Nebezpečné vyhrážanie podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. b) Trestného zákona s poukazom na § 139 ods. 1 písm. c) Trestného zákona sú objekt, ktorým je záujem spoločnosti na ochrane medziľudských vzťahov. Objektívna stránka skutkovej podstaty tohto trestného činu spočíva v konaní páchatel'a, ktorý sa inému vyhráža smrťou, ťažkou ujmu na zdraví alebo inou ťažkou ujmu takým spôsobom, že to môže vzbudiť dôvodnú obavu a čin spácha na chránenej osobe, ktorou podľa § 139 ods. 1 písm. c) Trestného zákona je blízka osoba, ktorá je definovaná podľa § 127 ods. 4 Trestného zákona ako príbuzný v priamom pokolení, osvojiteľ, osvojenec, súrodenec a manžel; iné osoby v rodinnom alebo obdobnom pomere sa pokladajú za navzájom blízke osoby len vtedy, ak by ujmu, ktorú utrpela jedna z nich, druhá pociťovala ako ujmu vlastnú. Následkom je pôsobenie vyhrážky, ktorá musí byť taká, že je spôsobilá vzbudiť dôvodnú obavu z naplnenia vyhrážky, resp. nejakej jej varianty. Konanie páchatel'a sa musí vyznačovať spôsobilosťou dosiahnutia následku - vzbudenia dôvodnej obavy. Subjektom tohto trestného činu môže byť ktorákoľvek fyzická osoba. Z hľadiska subjektívnej stránky sa vyžaduje úmyselné zavinenie (§ 17 Trestného zákona).

Obžalovaného zo spáchania skutku tak, ako mu bol kladený za vinu obžalobou právne kvalifikovaného ako zločin týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a), ods. 3 písm. d) Tr. zákona s poukazom na § 138 písm. b) Tr. zákona v súbehu s prečinom nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. b) Tr. zákona s poukazom na § 139 ods. 1 písm. c) Tr. zákona usvedčovali priamo výpovede svedkýň - poškodených Ľ. T., matky obžalovaného a D. T.P., jeho sestry, ktoré konanie obžalovaného spočívajúce v opakovaných verbálnych vulgárnych útokoch, vyhrážok im zabitím zastrelením a jeho agresívneho správania sa voči nim podrobne opísali, pričom o rozhodujúcich skutočnostiach vypovedali rovnako počas celého trestného konania. Z výpovede poškodenej Ľ. T. vyplynulo, že z konania obžalovaného mala a má strach, toto malo vplyv na kvalitu jej života, bála sa po vzájomnom verbálnom konflikte, ku ktorému došlo dňa 09.02.2020 vrátiť domov, zhoršila sa jej koncentrácia a kvalita spánku. Aj z výpovede H. D. T. zhodne vyplynulo, že nielen jej matka - poškodená Ľ. T., ale aj ona mala a naďalej aj má z opakovaných vyhrážok obžalovaného im zabitím dôvodnú obavu o svoj život a zdravie. Z výpovede svedkyne Ľ. M., kaderničky poškodených, na hlavnom pojednávaní vyplynulo, že táto bola začiatkom roka 2020 v jednom prípade priamou svedkyňou agresívneho správania a vulgárnych verbálnych útokov obžalovaného voči poškodeným Ľ. T. a D. T.P., ich vzájomného vykrikovania, ktorá hádka súvisela s pozemkom, kedy sa obžalovaný tiež vyhrážal zabitím poškodenej Ľ. T. Z takéhoto konania obžalovaného bola svedkyňa v šoku. Poškodená Ľ. T. sa jej tiež viac ako rok sťažovala na hádky so synom, nevedela, čo sa s ním deje. Svedkyňa E. E., ktorá je rodinou obžalovaného a poškodených, nebola priamym svedkom hádok a incidentov, o ktorých sa dozvedela od poškodenej Ľ. T.. Táto však potvrdila, že si všimla zmeny na správaní sa obžalovaného, a to zatínanie pästí a hanlivé gestá. Svedkyňa E. P. videla susedu - poškodenú Ľ. T. rozrušenú po hádke s obžalovaným pri poslednom skutku dňa 09.02.2020. Od tejto poškodenej sa dozvedela o asi rok pretrvávajúcích konfliktoch so synom kvôli pozemkoch, že tento nadáva a vulgárne poškodenú oslovuje, pričom svedkom konkrétnych incidentov medzi nimi nebola. Svedkyňa E. S. na hlavnom pojednávaní potvrdila, že bola telefonicky poškodenou Ľ. T., ktorá bola strašne rozrušená, požiadaná o stiahnutie inzerátu predaja pozemku z dôvodu, že sa jej syn vyhráža zastrelením a vulgárne jej vykrikuje. Pokiaľ ide o svedkyňu D. T., manželku obžalovaného, táto potvrdila, že za posledné dva roky sa zhoršili ich vzťahy so svokrou a švagrinou z dôvodu sporu o pozemok medzi jej manželom a svokrou. Bola tam hlasitá výmena názorov, pritom na druhej strane svedkyňa uviedla, že tam nebola, do ich vecí sa ona nestarala. Nikdy nepočula, žeby jej manžel nadával svojej matke alebo sestre, prípadne, žeby sa vyhrážal. Svedok D. T., ktorý v inkriminovanom čase v spoločnej domácnosti obžalovaného a poškodených nebýval, len tam chodieval, tiež tvrdil, že hádky tam boli aj v súvislosti s nehnuteľnosťami, poškodené do obvineného vyrývali, boli tam vykrikovačky a obviňovačky. Svedkovia H. W., O. U. I. D. Š., kamaráti obžalovaného a C. J., švagriná obžalovaného, mali len sprostredkované informácie od obžalovaného. Nemožno pritom opomenúť závery znaleckého posudku znalkyne z odvetvia klinickej psychológie dospelých, z

ktorých vyplýva, že u poškodenej L. T. neboli zistené sklony k fantazijnému spracovaniu skutočnosti, ku klamstvu, sugestibilite, alibistickému spracovaniu situácie, účelovému spracovaniu jednotlivých údajov, ani ku konfabulácii, len distorzie, to je nepresnosti v reprodukování podaného podnetu. Neboli zistené faktory výrazne znižujúce jej vierohodnosť. Na druhej strane u poškodenej nebolo zistené pasívne a submisívne správanie, ani tendencie k tzv. sebazničujúcemu správaniu, pocity viny za vzniknutú situáciu ako následok týrania. Keďže podľa znalkyne však nebolo možné vylúčiť niektoré príznaky psychickej traumatizácie, odporučila poškodenú vyšetriť aj znalcom z odboru psychiatrie. Prítom podľa záverov znalkyne z odvetvia psychiatrie u tejto poškodenej nie sú prítomné žiadne známky psychotraumatizácie, t. j. ani v súvislosti s tvrdým psychickým utrpením. Znalkyňou neboli u poškodenej zistené následky týrania. Táto u menovanej zistila trvalú liečbou neovplyvniiteľnú poruchu osobnosti, ktorá u nej existovala aj pred vyšetrovanou udalosťou, ide o akcentovanú osobnosť s pithiatickými rysmi a rysmi emočnej nestálosti, ktoré sa počas výpovede prejavovali striedaním pasáží, kedy plakala, smiala sa, boli u nej prítomné arogantné gestá v závislosti od témy, o akej poškodená vypovedala.

S poukazom na výsledky vykonaného dokazovania, predovšetkým s prihliadnutím na závery znaleckého posudku znalkyne z odvetvia psychiatrie, podľa ktorých nie sú u poškodenej L. T. prítomné žiadne známky psychotraumatizácie, t. j. ani v súvislosti s tvrdým psychickým utrpením, nebolo jednoznačne a bez akýchkoľvek rozumných pochybností preukázané, že obžalovaný jednotlivými spôsobmi konania popísanými v skutkovej vete obžaloby, naplnil objektívne znaky skutkovej podstaty žalovaného zločinu týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a), ods. 3 písm. d) Tr. zákona s poukazom na § 138 písm. b) Tr. zákona. Práve naopak, v tomto smere pretrvávajú výrazné pochybnosti, preto súd v tejto časti obžalovaného spod obžaloby neoslobodil, ale túto časť skutkovej vety z rozsudku len vypustil a obžalovaného uznal vinným, v súlade so záväzným právnym názorom odvolacieho súdu, len z prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. b) Tr. zákona s poukazom na § 139 ods. 1 písm. c) Tr. zákona, v ktorom smere aj upravil skutkovú vetu tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku. Vo vzťahu k prečinu nebezpečného vyhrážania bolo naopak vykonaným dokazovaním - výpoveďami svedkyň - poškodených L.ubice a Jany Blaškových, potvrdených aj priamou svedkyňou L. M. preukázané, že konanie obžalovaného spočívalo v jeho vyhrážkach zabitím vo vzťahu k poškodenej L. T., ktorá mala dôvodnú obavu o život a zdravie z týchto vyhrážok, napĺňa znaky skutkovej podstaty prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. b) Tr. zák. s poukazom na § 139 ods. 1 písm. c) Tr. zákona.

Pri úvahách o druhu a výmere trestu súd vychádzal z § 34 Tr. zák. v tom smere, aby ukladaný trest zabezpečil ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne, aby trest plnil aj výchovnú funkciu vo vzťahu k ostatným občanom a týchto odradil od páchania obdobných trestných činov. Pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadol u obžalovaného na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, prítiažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatela, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

Obžalovaný je z miesta svojho trvalého bydliska hodnotený všeobecne, je ženatý, má jedno plnoleté dieťa a je riadne zamestnaný. V minulosti nebol priestupkovo postihnutý (priestupkový register č. I. 733), ani súdne trestaný (register trestov č. I. 734).

U obžalovaného súd nezistil okolnosti, ktoré by ho v zmysle § 22 a nasl. Tr. zákona zbavovali trestnej zodpovednosti, resp. ktoré by vylučovali protiprávnosť jeho činu podľa § 24 a nasl. Tr. zákona. Obžalovaný z hľadiska subjektívnej stránky konal minimálne v nepriamom úmysle podľa § 15 písm. b) Tr. zákona, pretože vedel, že spôsobom uvedeným v Trestnom zákone môže porušiť alebo ohroziť záujem chránený Trestným zákonom a pre prípad, že ho poruší, bol s takýmto následkom uzročený. Súd mu priznal podľa § 36 písm. j) Tr. zákona jednu poľahčujúcu okolnosť a to, že v minulosti viedol riadny život, prítiažujúcu okolnosť ňoho nevzhliadol.

Za prečin Nebezpečné vyhrážanie podľa § 360 ods. 2 Tr. zákona umožňuje Trestný zákon ukladať páchatelovi trest odňatia slobody vo výmere od 6 mesiacov do 3 rokov. Súd s poukazom, že obžalovaný nebol doteraz súdne trestaný nepovažoval za potrebné ukladať mu trest nepodmienečný, ale na naplnenie účelu trestu postačuje aj trest podmienečný, ktorý mu uložil na spodnej hranici zákonom ustanovenej trestnej sadzby vo výmere 6 mesiacov, ktorého výkon mu podľa § 50 ods. 1 Tr. zákona podmienečne odložil na skúšobnú dobu v trvaní 12 mesiacov. U obžalovaného prichádzalo do úvahy aj

alternatívne uloženie peňažného trestu (§ 56 ods. 2 Tr. zákona), ale v tomto smere súd s poukazom na závažnosť, dĺžku a intenzitu páchanej trestnej činnosti (od leta 2018 do 09. 02. 2020) považoval z výchovného hľadiska za vhodnejšie vplývať na obžalovaného hrozbou výkonu nepodmienečného trestu odňatia slobody, ak by v skúšobnej dobe nevedol riadny život. Podľa názoru súdu je takto uložený trest zákonný a zodpovedajúci zásadám generálnej aj individuálnej prevencie a zohľadňuje aj možnosti nápravy páchatela.

Poškodená L. T. si v adhéznom konaní uplatnila od obžalovaného náhradu škody vo výške 1.000,- € ako náhradu nemajetkovej - morálnej ujmy spôsobenej trestným činom. Pretože pre rozhodnutie o tomto nároku by bolo potrebné vykonať ďalšie dokazovanie, ktorého rozsah presahuje potreby trestného stíhania a predĺžilo by ho, súd poškodenú podľa § 288 ods. 1 Tr. poriadku odkázal s jej nárokom na nárokom na náhradu škody na civilný proces.

Poučenie:

Poučenie: Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie, v lehote 15 dní od jeho oznámenia prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Banskej Bystrici. Odvolanie má odkladný účinok (§ 306 ods. 2 Trestného poriadku).

Odvolanie môžu podať:

- prokurátor pre nesprávnosť ktoréhokoľvek výroku (§ 307 ods. 1 písm. a) Trestného poriadku) a to v neprospech i v prospech obžalovaného (§ 308 ods. 1, ods. 2 Trestného poriadku)
- v prospech obžalovaného môže podať odvolanie aj proti vôli obžalovaného (§ 308 ods. 2 Trestného poriadku)
- obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka (§ 307 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku) a to len vo svoj prospech (§ 308 ods. 2 Trestného poriadku)
- príbuzný obžalovaného v priamom rade, jeho súrodenci, osvojiteľ, osvojenec, manžel a druh (pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného), a to len v jeho prospech (§ 308 ods. 2 Trestného poriadku)
- zákonný zástupca obžalovaného, opatrovník obžalovaného a obhajca obžalovaného pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného, a to len v jeho prospech. Ak je obžalovaný pozbavený spôsobilosti na právne úkony alebo ak je jeho spôsobilosť na právne úkony obmedzená, môžu podať odvolanie v prospech obžalovaného i proti jeho vôli (§ 308 ods. 2 Trestného poriadku).

Osoby oprávnené podať odvolanie proti niektorému výroku rozsudku môžu ho napadnúť aj preto, že taký výrok nebol urobený, ako aj pre porušenie ustanovení o konaní, ktoré predchádzalo rozsudku, ak toto porušenie mohlo spôsobiť, že výrok je nesprávny alebo že chýba.